

Sygn. akt II CZ 103/13

POSTANOWIENIE

Dnia 23 stycznia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada (przewodniczący)
SSN Zbigniew Kwaśniewski (sprawozdawca)
SSN Barbara Myszka

w sprawie z powództwa M. Ł.
przeciwko M. S., M. S., B.
S. i A. S.
o zapłatę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 23 stycznia 2014 r.,
zażalenia powódki
na postanowienie Sądu Apelacyjnego
z dnia 12 sierpnia 2013 r.

**oddala zażalenie w części dotyczącej odrzucenia skargi
kasacyjnej (pkt. 2), a w pozostałej części odrzuca zażalenie.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 12 sierpnia 2013 r. Sąd drugiej instancji w pkt 1) odrzucił zażalenie na postanowienie tego Sądu oddalające w części wniosek powódki o zwolnienie od opłaty od skargi kasacyjnej ponad kwotę 5 tys. zł, a w pkt 2) odrzucił skargę kasacyjną jako nieopłaconą opłatą sądową w części, w której powódka nie została zwolniona.

W uzasadnieniu orzeczenia zawartego w pkt 1 postanowienia Sąd Apelacyjny stwierdził, że zażalenie na orzeczenie w przedmiocie kosztów procesu nie przysługuje do innego równorzędnego składu Sądu drugiej instancji i jako takie podlegało odrzuceniu. Natomiast rozstrzygnięcie zawarte w pkt 2 postanowienia oparł Sąd Apelacyjny na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c. wobec nieuiszczenia częściowej opłaty od skargi kasacyjnej w kwocie 5 000 zł, od której zapłaty powódka nie została zwolniona przez Sąd II instancji.

Powyższe postanowienie powódka zaskarżyła w całości zażaleniem zarzucając naruszenie art. 398⁶ § 2 k.p.c. oraz art. 101 i 102 u.k.s.c. Wniosła o kontrolę na podstawie art. 380 k.p.c. postanowienia Sądu Apelacyjnego z dnia 21 czerwca 2013 r. w części oddalającej wniosek żalącej o zwolnienie od opłaty od skargi kasacyjnej i o uwzględnienie jej wniosku w całości, a w konsekwencji o uchylenie zaskarżonego postanowienia w przedmiocie odrzucenia skargi kasacyjnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zaskarżone postanowienie wydane zostało 12 sierpnia 2013 r., a zatem przepisy art. 394¹ i art. 394² k.p.c. znajdują do niego zastosowanie w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 16 września 2011 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 233, poz. 1381), z uwzględnieniem zmian obowiązujących od dnia 15 listopada 2012 r.

Postanowienie Sądu drugiej instancji odrzucające w pkt 1 zażalenie wniesione na postanowienie innego równorzędnego składu Sądu drugiej instancji w przedmiocie częściowej odmowy zwolnienia od kosztów sądowych zasadnie uznał Sąd odwoławczy za niedopuszczalne z mocy art. 394² § 1 k.p.c., będącego podstawą wnoszenia tzw. „zażaleń poziomych”.

Na postanowienia sądu drugiej instancji, w sprawach w których przysługuje skarga kasacyjna, przysługuje także zażalenie do Sądu Najwyższego na podstawie art. 394¹ § 2 k.p.c., jeżeli są one kończącymi postępowanie w sprawie. Takiego charakteru nie ma postanowienie odrzucające zażalenie w przedmiocie częściowej odmowy zwolnienia od kosztów sądowych, przeto zażalenie powódki do Sądu Najwyższego na postanowienie zawarte w pkt 1 sentencji zaskarżonego obecnie postanowienia, jako niedopuszczalne z mocy art. 394¹ § 2 k.p.c., podlegało odrzuceniu.

Sąd Najwyższy, uwzględniając jednak wniosek żalącej o dokonanie kontroli niezaskarżalnego postanowienia na podstawie art. 380 k.p.c. w zw. z art. 394¹ w zw. z art. 398²¹ k.p.c., ocenił również zasadność postanowienia Sądu Apelacyjnego oddalającego w części wniosek powódki o zwolnienie jej od opłaty od skargi kasacyjnej. Kontrola ta potwierdziła trafność orzeczenia Sądu drugiej instancji odmawiającego zwolnienia powódki od opłaty do wysokości kwoty 5 000 zł, ponieważ argumenty zaprezentowane w uzasadnieniu tego postanowienia są w pełni przekonujące i nie podważa ich trafności motywacja zaprezentowana w uzasadnieniu zażalenia, która stanowi jedynie odmienną od Sądu ocenę tych samych okoliczności faktycznych.

W tej sytuacji brak uiszczenia przez powódkę w terminie części należnej opłaty od skargi kasacyjnej, od której powódka zasadnie nie została zwolniona, skutkowało na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c. odrzuceniem skargi kasacyjnej w pkt 2 zaskarżonego postanowienia.

Zażalenie powódki na to ostatnio wymienione postanowienie było więc bezzasadne, co skutkowało jego oddaleniem na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.